

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum I. Decretalium, Per quadraginta, & tres Titulos distributum, in
quo agitur De Constitutionibus, Seu Legibus universim ...

Krimer, Ferdinand

Augustæ Vindelicorum, 1706

Articulus V. A quo Superiore facienda sit postulatio? seu ad quem
pertineat postulationem admittere, vel rejicere?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73031](#)

verum est, esto scrutinium apertum sit, esto nuntius ad Superiorem destinatus. Utraque pars sumitur ex c. Bonæ 4. h. t. ibi: scilicet, postquam postulatio suprascriptio- nibus postulantum robatur, & præsen- tatur Romano Pontifici approbanda, pos- sent ab ea recedere postulantes, nobis fre- quenter illudetur, & judicium nostrum ex eorum pendere arbitrio videretur. Ali- ud est de electione, per quam acquiritur jus electo, quod ei per inconstantiam eli- gentium auferri non debet, c. publicato, de elect.

1786. Quæres. 2. an postulatio facta non vo- cato eo, qui est in possessione juris eligendi, vel postulandi, sit irrita? Resp. non esse irritam, sed irritandam ad ejus pe- titionem, qui, cum debuisset, vocatus non est; sumitur ex c. Bonæ, 4. jund. gloss. V. eis contemptis, ubi id statuitur in casu non vocati ad electionem, & certè extenditur ad postulationem, cum electio, & postulatio in jure æquiparentur, & quod de uno statutum est, censeatur etiam statutum de altero regulariter, fallit enim in aliquibus. V. n. 1791.

ARTICULUS V.

A quo Superiore facienda sit postulatio?
seu ad quem pertineat postulationem
admittere, vel rejicere?

1787. R^Esp. cum admissione postulationis vim confirmationis habeat, ut ex communi tradit Abbas in c. fin. h. t. num. 10. ab eo esse faciendam postu- lationem, à quo alias fieri deberet confirmatio, si præcessisset legitima elec- tio; modò super impedimento, & de- fectu electionis potestatem habeat dispen- sandi.

1788. Ex hoc colliges 1. Episcopum ad alium Episcopatum à solo Papa postulandum es- se. Nam cessio, seu translatio Episcopo- rum censetur inter causas graviores Papæ reservatas, c. quod translationem, de offic. Legat. c. majores, de Baptismo, c. ut debi- tis, de appellat. Colliges 2. si minor 22. annis ad dignitatem (cui animarum cura est annexa, v. g. ad Præposituram fæcula- rem) fuerit postulatus, postulationem non posse admitti ab Episcopo; cum non pos- sit dispensare in defectu ætatis requisita jure communis ad ordines, vel beneficia, c.

unic. de ætat. & qualit. ord. præfic. in & Trid. sess. 24. de reform. c. 12. ibi: u- mo deinceps ad dignitates quaecunquæ, quibus animarum cura subest, promova- tur, nisi qui saltem 25. ætatis sue anno attigerit, & in clericali ordine versans, doctrina ad suum munus exequenda necessaria, ac morum integritate, om- mendetur, juxta constitutionem Alexan- dro III. in Concilio Lateranensi primul- gatam, quæ incipit, cum in cunctis

Not. autem, quod Superior postulatio- nem sibi præsentatam possit rejicere, absque 1789. injuria postulati, quantumvis dese digni, & vel unanimiter, vel à duabus partibus Capituli ad Prælaturam postulati; cum hic per postulationem nullum ius acquisi- verit; sumitur ex c. Bonæ, 3 h. t. & c. postulationem, 5. eod. ibi: Licet ergo per postulationem hujusmodi, nullum ius sit alicui acquisitum, ideoque sine prejudicio alicuius postulationem potuisse repellere memoratam: ut tamen vobis de speciali gratia consulamus, ita duximus provi- dendum, quod per procuratores idoneos, ad omnia sufficienter instructos, nostro vos conspectui præsentetis, quatenus utraque parte præsente, quod justum fuerit, decernamus; ita Innocentius III. ad Capitulum Strigoniense, qui eidem, ut habetur c. Bonæ 14. eod. cum aliqui pro Metropolitana Strigoniensi Ecclesia, quibusdam postulantibus Archi-Episco- sum Colocensem, aliis postea Episco- sum Quinque-Ecclesiensem, rescriptit: et si esset neutra postulatio admittenda, jux- ta tenorem tamen posterioris rescripti ad nos de cætero Strigonensis Ecclesiae pro- visio pertineret. Quia vero non plenam de personis illius regni notitiam habeamus, ideoque non poterant salvâ conscientiâ eidem Ecclesiæ in alia persona, que de Regno Hungariæ originem duceret, con- gruè providere, nec vellermus ei præficeret alienum, quamvis honestius videretur, si Suffraganeus ad Metropolim suam ac- cederet, quam Archi-Episcopus ad Metro- polim transferretur, partem tamen eli- gitimus potiorem. Et eundem Archi-Epi- scopum, in quem omnes, quorum con- sensus in electione, vel postulatione Pastoris requiritur, licet diversis temporibus con- veneant, à vinculo, quo tenebatur Co- locensi Ecclesiæ, absolventes ad Metro-

polim Strigonensem transferimus, & ei licentiam tribuimus transeundi: pallium ei ad nomen, & usum ejusdem Ecclesiæ, transmissuri.

1790. Ex hoc apparet, quod tota admissio sit gratia, non justitia, ut dicitur c. Bonæ cit. præterim cum contineat gratiam dispensationis. Tenetur tamen ex debito officii admittere postulationem factam ob necessitatem, vel utilitatem Ecclesiæ, vel concorditer, vel à duabus partibus Capituli. Quia tenetur non impedire bonum publicum Ecclesiæ. Hinc si Prælatus inferior tali casu postulationem rejiceret, postulantes possunt implorare officium Judicis superioris, ut compellat eum ad admittendam, intellige, si concors sit, & ex legitima causa, glos. in c. Bonæ, V. gratia, arg. c. nullus, de jure Patronat.

ARTICULUS VI.

De forma postulationis.

1791. QUÆSTIO est, an forma, seu solennitates, quæ præscribuntur in electione, ut fiat per scrutinium &c. de quibus titulo sequenti, etiam de necessitate servanda sint in postulatione solenni? nam in simplici eam non requiri, communis tenet. Affirmativam sequitur Innocentius, & alii, negativam Hostiensis, Francis, & alii apud Pirhing h. t. nu. 31. Resp. licet tutius sit eas servari, non esse tamen de necessitate; quia sic postulantes tam parum possent à postulatione recedere, antequā Superiori præsentetur, quām possint recedere ab electione rite peracta, & quoad hoc in jure non æquiparantur, cum ratio solennitatum in electione, electo detrus, non autem postulatio postulato.

1792. Not. tamen 1. requiri, ut vitetur verborum, & orationis confusio, per quam postulatio fieret incerta, v.g. eligimus postulando, postulam⁹ eligendo &c. eligo postulandū, postulo eligendū. Itē eligo in postulandū, vel postulo in eligendū. Nam sic electio, vel postulatio facta, ipso jure irrita est, c. un. h. t. in 6. Similiter prohibetur haec forma: eligo, & postulo, prout de jure melius videbitur: excipe, nisi quis rationabiliter dubitet, & hujus justam causam reddat. Nam eo posito, & soluto dubio, licebit ei, accepto optationis instrumento intra mensem, alterutram viam eligere; Barbara in c. perpetuo h. t.

Not. 2. etiam necessarium esse, ut postulatio fiat collegialiter, vel *capitulariter*, à duabus partibus, vel majori parte; Faganus in c. Bonæ, 3. h. t. n. 46. item, ut insinuetur postulato, & habito ejus consensu, Superiori. Postulatus autem consensum dare debet intra mensem, nisi causa plus temporis tribuat; ita Zoësius h. t. num. 10. & consensus debet esse talis, ut non dicat: *consentio*, vel, *neque consentio; neque dissentio, sed me dispositio Summi Pontificis* (vel ejus, à quo pendet admittere) *committo*; ne scilicet notetur ambitione; Pirhing cit. n. 38.

1793.

ARTICULUS VII.

De postulatione mixta cum electione.

CUM quandoque contingat, in provisione Prælaturæ vacantis, esse aliquem, in cuius Personam inclinent plures electores, qui tamen non est eligibilis, sed tantum postulabilis; alios autem in alium, qui passim eligi capax est; adeoque à majori parte unum postulari; à minori verò alium eligi ad Prælaturam vacantem; questio est, quid sit dicendum, an major numerus postulantum minori eligentium præferri possit, aut debeat? vel econtra? pro sententia, quæ affirmat, postulationem in ejusmodi casu præferendam esse electioni, citatur Paslerinus in tract. de elect. canon. c. 24. n. 61. cui videtur consonare glossa in c. Scriptum 40. de elect. V. confirmes, ibi: ubi duæ partes postulant aliquem, licet jus non acquiratur postulato, ut agere possit: tamen potest petere gratiam, & injuria fit ei, si non fiat illi gratia. Et idem crederem, si major pars postulat, quod gratiam deberet habere; licet enim c. scriptum loquatur de duabus partibus, non credo necessarium; hoc enim in eo puncto non continet jus commune; sed tantum quandam provisionem de consensu partium, prout colligitur ex illis verbis: si partes consenserint, hoc modo procedas.

1794.

Deinde communis sententia Canonistarum est, quod à tempore S. Generalis Concilii Lateranensis, anno Christi 1215. celebrati sub Innocentio III. Pontificatus sui anno 18. nulla electio canonica reputari, aut confirmari valeat, nisi celebrata fuerit à majori parte Capituli; sic enim loqui-

1795.